

πολιτιστική αναζήτηση

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΤΕ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

2017

Επισκεφθείτε
τη σελίδα μας στο facebook:
Πολιτιστικό Κέντρο Εργαζομένων ΑΤΕ-Πειραιώς

editorial

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Υποδεχτήκαμε ακόμα ένα νέο έτος, έστω κι αν οι προοπτικές της ανθρωπότητας για ένα πιο ελπιδοφόρο μέλλον στενεύουν δύο και περισσότερο. Όμως, αυτή τη στιγμή, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, έχουμε ανάγκη και δικαίωμα σε λίγη ευφορία. Με τα λύγια, τα λιγότερα, τα ελάχιστα, η καλή διάθεση είναι αναγκαία. Το αντίδοτο στην κρίση. Δεν είναι αστείο, ούτε ουτοπικό. Για να μην εξελιχθούμε σε μια χώρα καταθλιπτικών επαναστατών του καναπέ, ας βγούμε έξω. Ας επικοινωνήσουμε με τον κόσμο, ας απολαύσουμε τις ομορφιές του τόπου μας –που είναι πολλές–, ας χαρούμε ό,τι δεν μπορεί να μας στερήσει η κρίση. Ας κάνουμε κάτι απλό. Ας βιώσουμε τον πολιτισμό. Ας κάνουμε τον πολιτισμό και το παρελθόν του πράξη. Σίγουρα δεν αποτελεί πανάκεια. Είναι όμως «μια κάποια λύσις», όπως θα έλεγε και ο Αλεξανδρινός ποιητής. Γιατί το παρελθόν ενός πολιτισμού, όπως και σε μικρογραφία ενός ανθρώπου, είναι σαν τις ρίζες ενός δέντρου. Χωρίς αυτές το δέντρο πεθαίνει και πέφτει, ενώ, όσο πιο μεγάλες και υγιείς είναι οι ρίζες του, τόσο κερδίζει σε δύναμη και μακροζωία.

Και φέτος στην οικογένεια του πο.κ.ε.ατε.π. φιλοδοξούμε να μετατρέψουμε, με τη βοήθειά σας, την ανοικτή επικοινωνία σε ζωντανή κυψέλη γνώσης, πολιτισμού και δημιουργίας. Γιατί γνώση είναι η γοητευτικότερη περιπέτεια του ανθρώπου και η αποτελεσματικότερη αντίσταση. Ο πολιτισμός δεν έχει ημερομηνία λίξεως. Κι εμείς σεβόμαστε τη διαρκή ανάγκη των ανθρώπων για δημιουργία και άνθιση του νου. Πόσο μάλλον που η σημερινή κατάσταση επιβάλλει να αρθούμε όλοι μας στο ύψος των περιστάσεων και, αν έχουμε τα κότσια, να αντιδράσουμε με ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ. Πολιτισμός δεν είναι αυτό που ακούμε σε μια αίθουσα συναυλιών ή που παρακολουθούμε σε μια θεατρική σκηνή. Αυτό είναι Τέχνη. Πολιτισμός είναι αυτό που παίρνουμε σπίτι μετά τη συναυλία ή τη θεατρική παράσταση, και η διαφορά που βιώνουμε κατόπιν. Τόσο στο μικρό μας σπίτι που οριοθετείται από το χώρο που καταλύουμε τα βράδια, όσο και στο μεγάλο μας σπίτι που λέγεται χώρος εργασίας, κοινόχρηστος χώρος, δημόσιος χώρος, συνοικία ή πόλη. Ας γίνουν οι χώροι που τελείται η Τέχνη, χώροι συσπείρωσης και η απαρχή της απάντησης μας στις δυσκολίες της καθημερινότητας.

Επιτέλους φέτος ας πιστέψουμε ότι η νέα χρονιά που μόλις ξεκίνησε, θα φέρει τα δώρα που δεν έφερε την προηγούμενη.

Σας ευχόμαστε από καρδιάς ένα δημιουργικό 2017, με πολλές προσωπικές, οικογενειακές και επαγγελματικές στιγμές χαράς!

Και προχωράμε...

Βασιλική Μελέτη

πολιτιστική αναζήτηση

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΤΕ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εκδότρια

Βασιλική Μελέτη
E-mail: vmeleti@yahoo.gr
Κάνιγγος 23, T.K. 106 77, Αθήνα

Συντακτική Ομάδα

Τζένη Λιαρομάτη
Βασιλική Μελέτη
Πάρης Παρασκευόπουλος
Μάρα Χαντζάκου

Στο τεύχος αυτό συνεργάστηκαν

Μαρίκα Δασκαλάκη
Βασιλική Μελέτη
Τζένη Ντούρου
Χαρά Παρασκευόπουλος
Πάρης Παρασκευόπουλος
Ελένη Στασινούπουλος
Μάρα Χαντζάκου

Επιμέλεια - Παραγωγή

DOT REPRO AE
Ανδρομάχης 51
T.K. 176 71
Καλλιθέα
E-mail: dot@dotrepro.gr
www.dotgroup.gr

Σχεδιασμός 'Έκδοσης

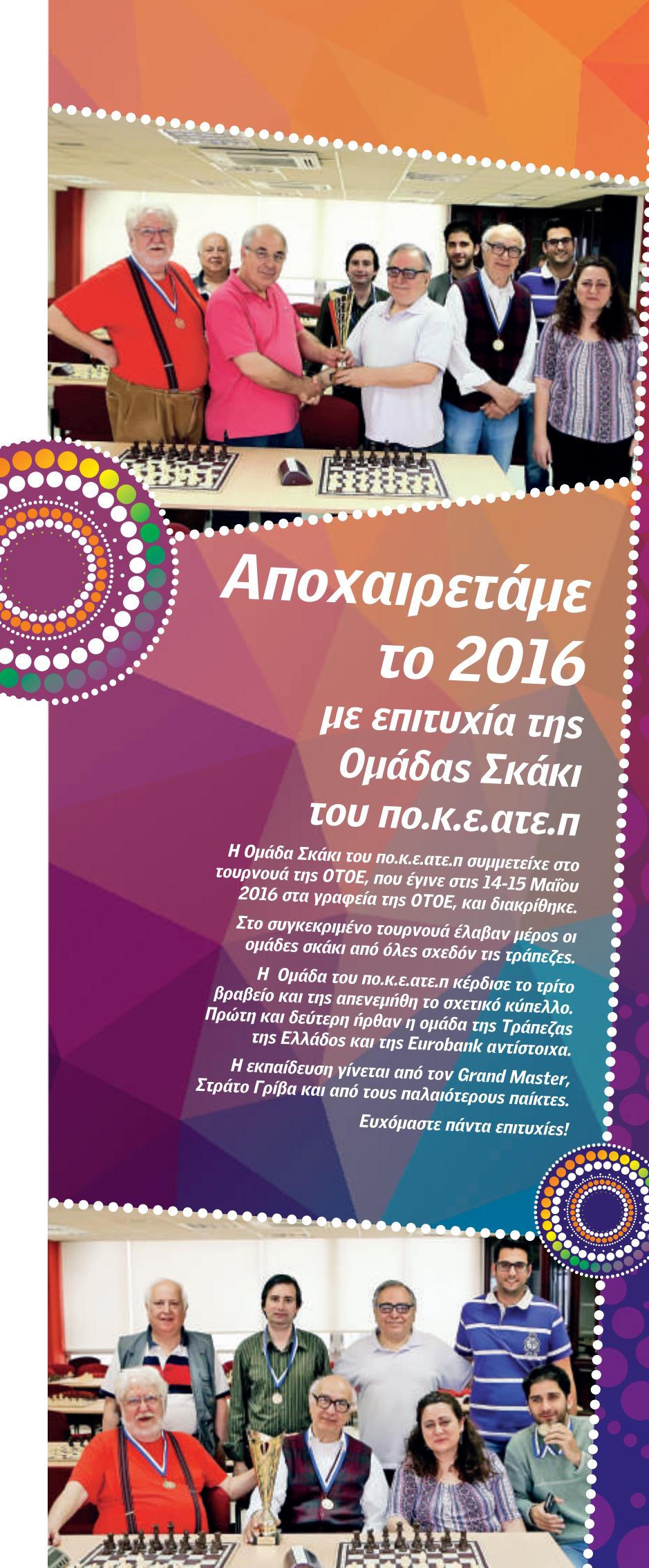
DOT REPRO AE
Φανή Βεργίτσα

- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση άρθρων ή άλλων κειμένων, με απλή αναφορά στην πηγή (συγγραφέα και πολιτιστική ανάζητηση).
- Δημοσιεύσεις, πληροφορίες και αιθλητικογραφία στην "ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ"
- Οι απόψεις των συνεργατών μας δεν εκφράζουν κατ' ανάκη και την άποψη του περιοδικού.
- Παρακαλούμε τα κείμενα που αποστέλλονται στο περιοδικό για δημοσίευση να είναι σε πληκτρονική μορφή και να μην υπερβαίνουν τις 4 σελίδες.

Το περιοδικό διανέμεται στα μέρη του πο.κ.ε.ατε.π. δωρεάν

Ετήσιες συνδρομές

Ιδιώτες 24€
Τράπεζες, Οργανισμοί, Ν.Π.Δ.Δ. κ.τ.λ 20€
Φοιτητές, μαθητές 5€

περιεχομένα

4-7 ουρανός με τ' άστρα

Νυχτερινή επίσκεψη στο Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών

8-11 theater making

Θεατρικό: Γιατί πετούν τα πουλιά

12-17 διαδρομές

Ταξίδι στην Αγία Πετρούπολη

18-19 μουσικά ταξίδια

Με τη ματιά του χορωδού... Ταξιδιώτικό τρήμερο στο Καρπενήσι με μουσική αφορμή το 20^ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Καρπενήσιου

20-21 δεύτερη ανάγνωση

Με τη ματιά του ταξιδιώτη... Λίγα λόγια για το μουσικό μας τρήμερο στο Καρπενήσι

22-23 μουσική παράσταση

Ταξίδι στο Σταυρό των Νότου: Θάνος Μικρούτσικος - Νίκος Καββαδίας

24-26 εγκαίνια

Μουσείο Αργυροτεχνίας Ιωαννίνων Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ)

27-30 καλλιτεχνικοί διάλογοι για το μεταναστευτικό

Ο ΑΙ WEIWEI στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης Θεατρική παράσταση: PHONE HOME

31 προσωπογραφία

Μηδεία Χουρσουλίδην: Παρουσίαση ερμηνεύτριας βαλκανικών παραδοσιακών ασμάτων

32-33 οινο-logia

Συνέντευξη: Παναγιώτης Μανωλόπουλος

34-35 σώμα & πνεύμα

Γίγκα για την υγεία μας

της Ελένης Στασινούπουλου

Νυχτερινή επίσκεψη στο Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών Λόφος Νυμφών

Ιούνιος 2016

Το καλοκαιράκι είχε μπει για τα καλά. Στο νου η πέζη «διακοπές» είχε σφρινωθεί επίμονα και τα βράδια, αυτά τα όμορφα καλοκαιρινά ελληνικά βράδια, οι δρόμοι και οι πλατείες γέμιζαν από κόσμο και παιδιά.

Ένα τέτοιο βράδυ επιλέξαμε κι εμείς στο Πολιτιστικό Κέντρο, με μια πολυπλοκή, ομοιογενένως, ομάδα εξίντια ατόμων να ανηφορίσουμε το Λόφο των Νυμφών, όπου βρίσκεται το Κέντρο Επισκεπτών του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών, με σκοπό... τι άλλο;

Να δούμε τα αστέρια!

Η αγάπη, με την οποία περιβάλλει τη δουλειά της, η ευρυμάθεια, αλλά και η φρέσκια νεανική διάθεση της υπεύθυνης του Κέντρου Επισκεπτών, Δρ. Φιόρης Αναστασίας Μεταμηλινού, και όλων ανεξιρέτων των συνεργατών της, που μας ξενάγησαν και μας «περιήγησαν» στον αττικό νυκτερινό ουρανό εκείνο το βράδυ, έκαναν την επίσκεψή μας μοναδική.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

Η υπεύθυνη της διοργάνωσης
Ελένη Στασινούπουλου

Το Κέντρο Επισκεπτών βρίσκεται στο Θησείο, στην κορυφή του Λόφου Νυμφών, απέναντι από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Στεγάζεται στο κτήριο Σίνα, το οποίο θεμελιώθηκε το 1842, ύστερα από δωρεά του Γεώργιου Σίνα, επιχειρηματία και γενικού πρόξενου της Ελλάδας στη Βιέννη, και βασίστηκε σε σχέδια του Δανού αρχιτέκτονα Θεόφιλου Χάνσεν.

Σκοπός του Κέντρου είναι η καθημερινή ενημέρωση του κοινού σε θέματα Αστρονομίας, καθώς και στη σχεδόν δύο αιώνων επιστημονική και πολιτιστική ιστορία του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών (ΕΑΑ), η οποία είναι συνυφασμένη με καθοριστικές στιγμές της ιστορίας της σύγχρονης Ελλάδας.

Οι επισκέπτες του Κέντρου έχουν τη δυνατότητα να ξεναγηθούν στο Μουσείο Γεωαστροφυσικής, στη βιβλιοθήκη του ΕΑΑ, η οποία περιλαμβάνει πλήθος ιστορικά συγγράμματα, αλλά και να δουν από κοντά ένα μεγάλο αριθμό επιστημονικών οργάνων του περασμένου αιώνα. Παράλληλα, μπορούν να θαυμάσουν τα πρώτα τηλεσκόπια της Ελλάδας, όπως το μεσημβρινό τηλεσκόπιο Γ. Βούρη (1846) και το τηλεσκόπιο 16εκ., το οποίο βρίσκεται εδώ και 150 χρόνια κάτω από το θόλο-ούμβων του κτηρίου Σίνα. Με το τηλεσκόπιο αυτό, ο Julius Schmidt, αστρονόμος και τρίτος διευθυντής του ΕΑΑ (1858-1884), σχεδίασε τον πλέον ακριβή χάρτη της Σελήνης του 19ου αιώνα.

Το αντίγραφο του μηχανισμού των Αντικυθήρων

Το αντίγραφο αυτό είναι τρεις φορές μεγαλύτερο από το κανονικό και είναι κατασκευασμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να γίνει κατανοπτή ή πλειστηρία του στο απλό κοινό. Ο μηχανισμός των Αντικυθήρων, η κατασκευή του οποίου τοποθετείται ανάμεσα στο 150-185 π.Χ., είναι ένας υπολογιστής των θέσεων των διαφόρων ουρανίων σωμάτων.

Έχει δύο πόρτες. Στην εσωτερική πλευρά της μιας πάντα γραμμένες οι «οδηγίες χρίστος» του αντικειμένου. Μέχρι στιγμής, οι ερευνητές έχουν μπορέσει να καταγράψουν πέντε αστρονομικές ορολογίες, όπως ήπιος, σειλίνη, ανατολή, στηριγμός κ.α. Βεβαίως, δεν έχουν πλήρως αποκρυπτογραφηθεί και καταγραφεί όλα τα στοιχεία του μηχανισμού στο σύνολό του και το αντίγραφο περιλαμβάνει

Τηλεσκόπιο Δωρίδη

Σχεδόν 120μ. νότια από το κτήριο Σίνα βρίσκεται ένα οικοδόμημα, κατασκευασμένο από μάρμαρο Αίγινας, με θόλο διαμέτρου 8μ., που φιλοξενεί το τηλεσκόπιο Δωρίδη.

Το τηλεσκόπιο κατασκευάστηκε, επίσης, από το γαλλικό οίκο Gautier, το 1902. Έλαβε το όνομά του προ την ίμην του Δημήτριου Δωρίδη, Έλληνα της Γαλλίας, ο οποίος και χρηματοδότησε την κατασκευή του, όταν, έχοντας αποθίωσει χωρίς απογόνους, δώρισε όλη την περιουσία του στο εθνικό κράτος. Χρηματοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον καθηγητή Δημήτριο Αιγινίτη, κατά την έκλεψη της πλήρους της Ελλάδας μέχρι το 1959, οπότε και εγκαταστάθηκε στο πόρο «Κουφός» της Πεντέλης το τηλεσκόπιο Newall διαμέτρου 62.5εκ., ύστερα από δωρεά του Πανεπιστημίου Cambridge της Αγγλίας προ το ΕΑΑ.

Είναι ένα διοπτρικό τηλεσκόπιο μήκους 5μ., με διάμετρο κατόπτρου 40εκ., και ο πρόσφατο ανακαίνισή του το 2014 το καθιστά πλήρως λειτουργικό για παρατηρήσεις του αττικού ουρανού από το κοινό. Με αυτό το τηλεσκόπιο μάς δόθηκε η ευκαιρία να ρίξουμε κι εμείς μια κλεφτή, αλλά συνάμα και κοντινή ματιά στα αστέρια.

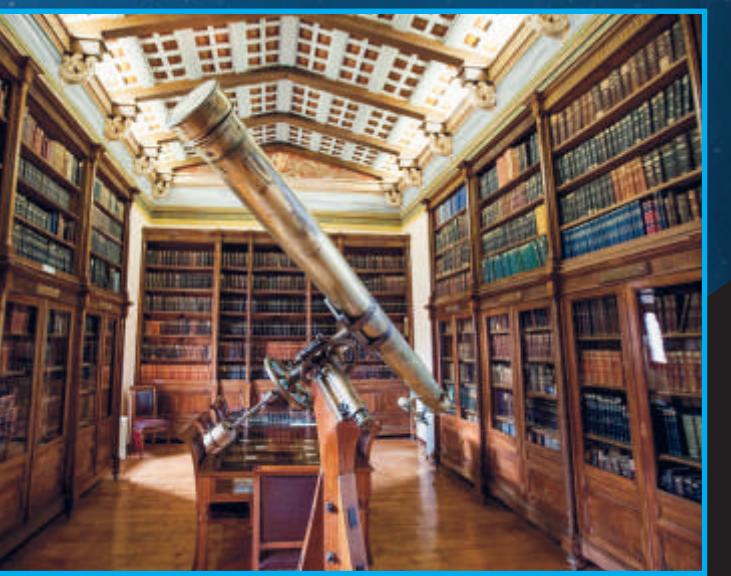

Η αίθουσα του χρόνου

Στην αίθουσα αυτή του ΕΑΑ στεγάζεται ένα μεσημβρινό τηλεσκόπιο 16εκ. Κατασκευάστηκε από το γαλλικό οίκο Gautier και αγοράστηκε το 1896, ύστερα από δωρεά του γνωστού ευεργέτη, Ανδρέα Συγγρού. Χρηματοποιήθηκε συστηματικά για την υπηρεσία χρόνου του ΕΑΑ και, από την εγκατάστασή του έως το 1964, καθόριζε την επίσημη ώρα Ελλάδας.

Πώς γινόταν αυτό;

Κάθε βράδυ ο παρατηρητής παρατηρούσε συγκεκριμένα αστέρια. Όταν αυτά περνούσαν από το μεσημβρινό επίπεδο, διόρθωντε το εκκρεμές που είχε απέναντί του, ώστε να δείχνει τη σωστή ώρα. Πάνω από το κτήριο του Αστεροσκοπείου υπήρχε μία σφάρα, ένα μπαλόνι, το οποίο, όταν το εικρέμες έδειχνε 12 το μεσημέρι, έπεφτε. Το έβλεπαν από τη Μπρόπολη και χτυπούσαν τις καμπάνες. Ο κόσμος το άκουγε, διόρθωντε τα ρολόγια του κι έτσι ήτεραν τις ώρες είναι.

Το σημείωμα του σκνοθέτη

κειμενικότητά του απέναντι στα πρόσωπα και η απουσία ιδεολογικών διακριτικών. Οι ιστορίες του, που κάποιες αποτελούν τον κορμό της σύνθεσής μας, είναι «μια σειρά από κομψά μπουκαλάκια γεμάτα με όλα τα αρώματα της ζωής»*.

Ο Τσέκωφ στα διηγήματά του σκιαγραφεί τη ζωή σαν ένα μείγμα γελοιότητας και ενθουσιασμού, κυδαίστητας και θλίψης, κοινοτοπίας και μυστηρίου. Δημιουργεί μια πινακοθήκη προσώπων, που, όταν παρουσιάζεται στο θεατή, προκαλεί ένα αβίαστο καμόγελο, ενώ συγχρόνως του σφίγγει την καρδιά. Αυτό ακριβώς το στοιχείο υπήρξε ο πυρήνας και της δικής μας θεατρικής σύνθεσης: σύντομες σκηνές, όπου το κωμικό πάει κέρι-κέρι με τη μελαγκολία, όπως δηλαδή συμβαίνει και στην ίδια τη ζωή. Ένα παράδοξο, ανθρώπινο τοίρο, μέσα στο οποίο όλοι είμαστε υποκρεωμένοι να πραγματοποίουσουμε τα «νούμερά» μας: να βιώσουμε τις χαρές, τις εκρήξεις και τις απογοητεύσεις μας, να διατυπώσουμε τα αναπάντητα ή μη ερωτήματα μας, να ερωτευτούμε με ή χωρίς επιτυχία, να αδικηθούμε ή να αδικήσουμε, να περιφέρουμε το ναρκισσισμό και τις απαιτήσεις μας και, φυσικά, να νιώθουμε τελείως ανικανοποίητοι. Κι έπειτα, με αυτή την αίσθηση, να αποσυρθούμε στις θέσεις μας για να παρακολουθήσουμε υπομονετικά τα «νούμερα» των άλλων.

Πέρα από το πασίγνωστο θεατρικό του έργο, για πολλά χρόνια, το πεδίο καλλιτεχνικής δημιουργίας αλλά και βιοπορισμού του Α. Τσέκωφ ήταν οι νουβέλες και τα σύντομα διηγήματα. Στα κείμενα αυτά αποτυπώνονται όλες οι εκφάνσεις της καθημερινής ζωής και διαφαίνεται η ανθρωποκεντρική ματιά του συγγραφέα, η αντι-

μένη παράσταση με τον τίτλο «Γιατί πετούν τα πουλιά».

Είναι πολύ ωραίο να συνεργάζεσαι με ανθρώπους που αγαπούν με πάθος το θέατρο. Οι ταμπέλες «ερασιτέκνη», «επαγγελματίας» κλπ., εξαφανίζονται, όταν η ίδια η θεατρική πράξη προκύπτει από βαθειά ανάγκη και αντιμετωπίζεται με τέτοια ευαισθησία και αγάπη, όπως αυτή που συναντήσαμε.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον καθένα από τους ηθοποιούς μας ξεχωριστά.

Θα θέλαμε, επίσης, να ευχαριστήσουμε τον σκνοθέτη, Γιάννη Μόσχο, καθώς και τον μεταφραστή, Γιώργο Δεπάστα, για την ευγενική παρακώρωση του κειμένου τους, «Διασκεδαστικές ιστορίες περί θνητότητας», που παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ Αθηνών (2014, 2015). Η δική μας σύνθεση βασίστηκε κατ' αρχάς στο κείμενο αυτό, διαφοροποιήθηκε, ώστοσο, στη συνέχεια, αρκετά.

Ας τελειώσουμε με μια φράση του Τσέκωφ, αφιερωμένη στους ηθοποιούς μας. Μάλλον εκφράζει και αυτούς και εμάς.

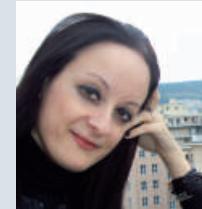
«Βαριέμαι, τρώγομα με τα ρούχα μου και ζηλεύω το ποντίκι που ζει κάτω από το πάλκο του θεάτρου».

**Μαρία Μαγκανάρη - Σύρμω Κεκέ
Μάιος 2016**

*Διατύπωση του Γκόρκι για τα διηγήματα του Τσέκωφ.

ΓΙΑΤΙ ΠΕΤΟΥΝ ΤΑ ΠΟΥΛΑ

Από τον Ρασπούτιν στον Πούτιν: η αποθέωση της ρωσικής κουλτούρας με άρωμα τσαρικής Ρωσίας

Η Αγία Πετρούπολη, για πολλούς η ωραιότερη ρωσική πόλη, καμαρώνει υπερήφανη στη συμβολή του ποταμού Νέβα με τη Βαλτική, ακριβώς έτσι όπως την είχε οραματιστεί πριν από περίπου τρεις αιώνες ο Μεγάλος Πέτρος.

Επανερχόμαστε, με αφορμή ένα ακόμα ταξίδι ζωής, που διοργάνωσε η Εφορεία Πολιτιστικών Εκδηλώσεων Θεσσαλονίκης, στην απέραντη Ρωσία.

Ένα ταξίδι που μας άφησε γηλυκιά ανάμνηση από εικόνες, παραστάσεις, εμπειρίες και πολλές γνώσεις για την πόλη που επισκεφθήκαμε.

Κάποιες από τις γνώσεις που αποκτήσαμε, ταξιδεύοντας στην Αγία Πετρούπολη, με τα υπερμεγέθη κτήρια και τους τεράστιους δρόμους, θα ήθελα να τις μοιραστούμε και να εμβαθύνουμε στην υπέρτατη αιγάλη της ρωσικής μεγαλούπολης.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε www.saint-petersburg.com

Άγια Πετρούπολη

20-27 Ιουνίου 2016

Ιστορία

Η Ομοσπονδιακή πόλη της Αγίας Πετρούπολης αποτελεί διοικητικό κέντρο της περιφέρειας του Λένινγκραντ και πνευματικό κέντρο παγκόσμιας ακτινοβολίας. Βρίσκεται στη βορειοδυτική Ρωσία, δίπλα στα σύνορα της χώρας με τη Φινλανδία στο σημείο που ο ποταμός Νέβα εκβάλλει στη Βαλτική Θάλασσα. Είναι κτισμένη πάνω σε σύμπλεγμα μικρών νησιών, που χωρίζονται από φυσικά και τεχνητά κανάλια και επικοινωνούν μεταξύ τους με γέφυρες. Είναι, επίσης, διοικητικό κέντρο του Βορειοδυτικού Διαμερίσματος και έδρα του πανίσχυρου Στόλου της Βαλτικής.

Αξιοθέατα

Η UNESCO έχει κηρύξει οιλόκληρο το κέντρο και πολλά προάστια της ως **Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομιά**. Η πόλη αποκαλείται και «**πρωτεύουσα του Βορρά**», όντας μια τεράστια ανοιχτή έκθεση μνημειακής, διακοσμητικής και χρηστικής αρχιτεκτονικής, γεμάτη μεγαλοπρεπή και μη κτήρια με εξαιρετικές λεπτομέρειες, κήπους και πάρκα, πλατείες πλεωφόρους, σκαλιστές γέφυρες, αγάλματα και μνημεία. Για το πλόγο αυτό, συνχά αποκαλείται «**ανοιχτό μουσείο** του μπαρόκ και του νεοκλασικισμού». Ακόμα πιο ξεχωριστή κάνουν την πόλη το **Νέβα** και τα πολυάριθμα κανάλια που την διαρρέουν, δίνοντάς της το προσωνύμιο «**Βενετία του Βορρά**» ή «**Πόλη των 300 γεφυρών**». Στον ποταμό Νέβα, μάλιστα, υπάρχουν «**αόρατοι**» δρόμοι που δεν βρίσκονται στο χάρτη, «**μυστικά**» σημεία που συνήθως οι ξεναγοί δεν δείχνουν στους τουρίστες, ενώ πολλά είναι και τα αρχιτεκτονικά μνημεία με πλούσια ιστορία, με τα οποία δεν είναι απόλυτα εξοικειωμένοι ούτε και οι ντόπιοι.

έργων που βρίσκονται στο Μουσείο, ξεπερνούν τα 3.000.000. Έχει υπολογισθεί ότι, εάν ο επισκέπτης ζήδεις μισό περιπό για κάθε βασικό έκθεμα, θα χρειαζόταν δύο χρόνια για να το δει ολόκληρο, και εάν ζήδεις τον ίδιο χρόνο για όλα τα εκθέματα, θα ήθελε κι άλλα τέσσερα.

Η Πλατεία των Χειμερινών Ανακτόρων, στην πίσω μεριά του Ερμιτάζ, κοσμείται από τη μοναδική Στάπιλη του Αλεξάνδρου, την υψηλότερη αυτού του είδους στον κόσμο. Στην Πλατεία του Αγίου Ιωάννη βρίσκεται το άγαλμα του Νικολάου του Α' - θεωρείται μοναδικό, επειδή παρά το μέγεθός του στηρίζεται μόνο σε δύο σημεία, στα πίσω πόδια του αιλόγου. Στη **Λεωφόρο Νιέφσκι** δεσπόζει το κυκλικό άγαλμα της Μεγάλης Αικα-

τερίνης και στην πλατεία Σανάγια το μνημείοδώρο της Γαλλίας προς την πόλη, όταν το 2003 συμπληρώθηκαν τρεις αιώνες από την ίδρυσή της. Στο μεγάλο πάρκο, μπροστά στο Ινστιτούτο Σμόλνι, έδρα των μπολσεβίκων κατά την επανάσταση, τον περιπατητή υποδέχονται οι προτομές των Μαρξ και Ένγκελς, ενώ στον περίβολο του κτηρίου και στο Σιδηροδρομικό Σταθμό Φινλανδίας ο Λένιν εξακολουθεί να δείχνει το δρόμο προς τα Χειμερινά Ανάκτορα, στην κλασική φιγούρα με το υψηλόντο χέρι.

Πέραν των αγαλμάτων, σημαντικά είναι και τα γηινπτά που αφιερώνονται σε ιστορικές στιγμές της Ρωσίας: στο Θρίαμβο επί του Ναπολέοντα είναι αφιερωμένες δύο αψίδες - μία στη Νάρβα

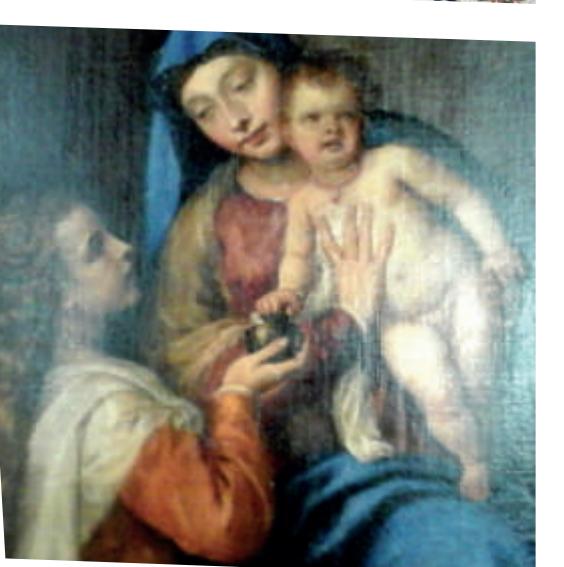
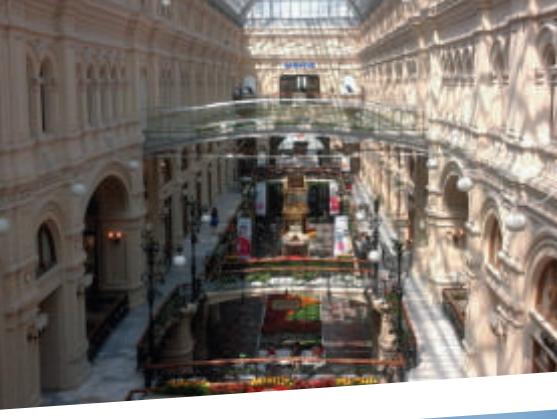
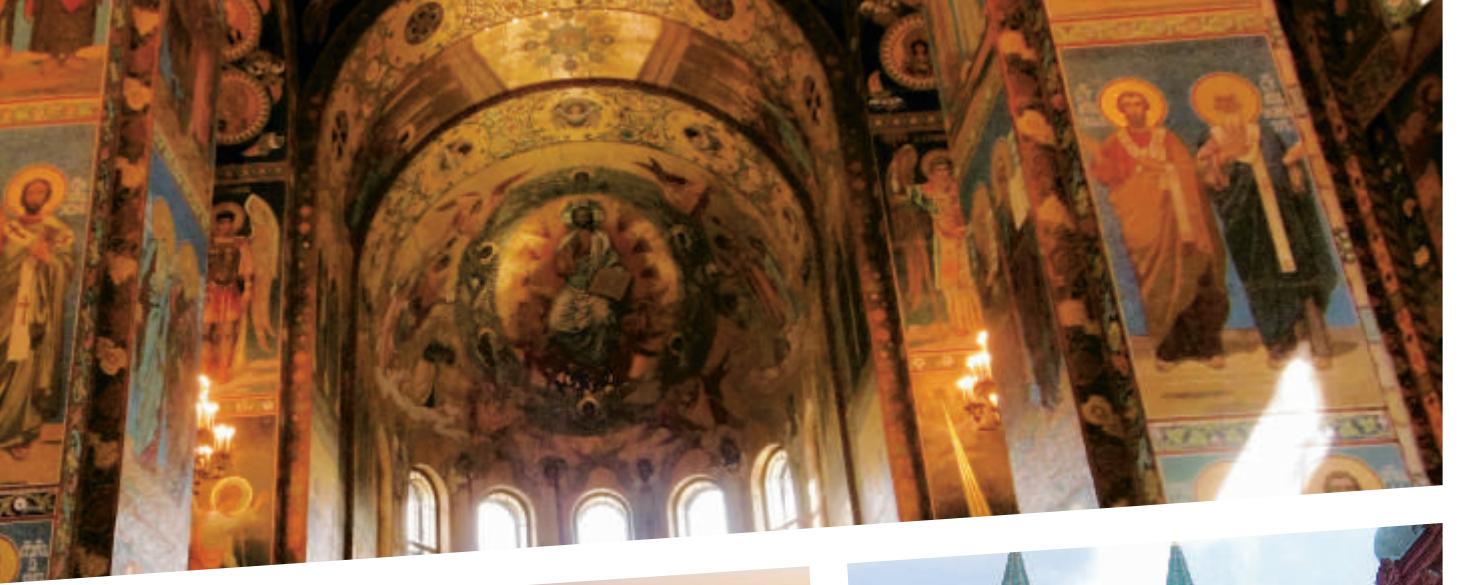

και μία στην «**είσοδο της Μόσχας**». Στο ίδιο κλίμα, το Κοιμητήριο Πισκαρέβσκοι είναι το ουχωραμένο νησάκι, όπου ιδρύθηκε η πόλη το 1703. Χαρακτηριστικό είναι, επίσης, το κτήριο της Ναυτικής Διοίκησης, στις όχθες του ποταμού. Αναμφισθήτητα όμως, ο μεγαλύτερος πόλος έλξης είναι το **Μουσείο Ερμιτάζ**. Το Κρατικό Ερμιτάζ είναι ένα από τα μεγαλύτερα και παλαιότερα μουσεία, σε παγκόσμιο επίπεδο. Ιδρύθηκε το 1764, από την Μεγάλη Αικατερίνη, και αποτελείται από 6 ιστορικά κτήρια, το Χειμερινό Ανάκτορο, τα κτήρια του μικρού, του παλαιού και του νέου Ερμιτάζ, το Θέατρο του Ερμιτάζ και το Εφεδρικό Σπίτι. Πρόκειται για ένα διαμάντι, που εντυπωσιάζει με την ομορφιά και την αίσθηση ρομαντισμού που ξεχειλίζουν στο τεράστιο αυτό ανάκτορο, το οποίο ήταν τότε κατοικία των τσάρων. Στο Μουσείο εκτείθενται εκεί δολιοφονία του τσάρου Αλεξάνδρου Β', το 1881, όταν ένας τρομοκράτης από μια επαναστατική οργάνωση, έβαψε βόμβα στα πόδια του. Ο Ναός απονεύει ένα μεσαιωνικό ρωσικό πνεύμα, οι τρούλοι περιβάλλονται από κέραμιδια και το εσωτερικό του καλύπτουν ψηφιδωτά. Εντύπωση προκαλεί η πλάνακα του τσάρου, καλυμμένη από άφθονο χρυσάφι και πολύτιμους

λίθους. Μετά την Επανάσταση, η Εκκλησία δέχθηκε πλειστασία και το 1930 η Σοβιετική Κυβέρνηση, την έκλεισε. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Ναός χρησιμοποιήθηκε ως προσωρινός χώρος αποθήκευσης πτωμάτων και στις αρχές της δεκαετίας του '90 ανακατασκευάστηκε και θεωρείται ένα από τα κορυφαία τουριστικά αξιοθέατα.

Η Στάπιλη του Αλεξάνδρου είναι ένα μνημείο που κατασκευάστηκε στην μνήμη της νίκης της Ρωσίας κατά του Ναπολέοντα στον Πόλεμο του 1812 και πήρε το όνομά της από τον τσάρο Αλεξάνδρο Α'. Τοποθετήθηκε, όπως προείπαμε, στο κέντρο της Πλατείας των Ανακτόρων, με ύψος 47,5μ. και βάρος γύρω στους 600 τόνους. Η τοποθέτηση της στήλης χρειάστηκε 1 ώρα και 45 λεπτά και 2.400 στρατιώτες, ενώ μεταφέρθηκε με ειδικό πλοίο. Η Στάπιλη αποτελεί ένα από τα θαύματα του κόσμου και στηρίζεται αποκλειστικά στο δικό της βάρος. Χαρακτηριστικό είναι το κόκκινο της χρώμα, που διακρίνεται και οφείλεται στο είδος γρανίτη που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή της. Στην κορυφή της στήλης βρίσκεται ένας άγγελος, κρατώντας

την παναγία της Κυρίας Ανατολής και την παναγία της Κυρίας Ανατολής. Η Στάπιλη αποτελεί ένα από τα θαύματα της Ρωσίας, με πλούσια ιστορία και αρχιτεκτονική. Το έργο ήταν η πρώτη μεγάλη αποτίμηση της ρωσικής αρχιτεκτονικής και της ρωσικής γλυπτικής στην Ευρώπη. Η Στάπιλη έχει γίνει ένα από τα σημαντικότερα θρησκευτικά μνημεία της Ρωσίας.

πρόσωπο του αγγέλου έχει ομοιότητες με την όψη του τσάρου.

Όμως, η ομορφιά και ο πλούτος της Αγίας Πετρούπολης δεν περιορίζονται μόνο στο ιστορικό κέντρο της.

Ανάμεσα στα πράσινα της, ξεχωρίζουν:

• **Η Κροστάνδη**, το μικρό οχυρωμένο υποάκιντο στα δυτικά της πόλης, το οποίο είλεγχε την κίνηση από τη Βαλτική προς το Νέβα. Διάσημο για τα ναυτικά μνημεία του, αλλά και την πρώτη μαζική «εκ των έσω αμφισθήτηση» της Οκτωβριανής Επανάστασης.

• **Οι Πέτερχοφ και Στρέλνα**, στα δυτικά όρια της πόλης, που ξεκίνησαν ως παραθαλάσσιοι θερινοί οικισμοί των τσάρων και των ευγενών που τους περιστοίχιζαν, κτισμένοι στη νότια ακτή του Φινλανδικού Κόλπου. Με τον καιρό, η τσαρική οικογένεια προσέθετε νέα κτίσματα, κόπους και συντριβάνια. Σήμερα, το Πέτερχοφ αποτελεί τον κυριότερο τουριστικό προορισμό εκτός του ιστορικού κέντρου.

Η τουριστική υποδομή της Αγίας Πετρούπολης είναι άρτια και περιλαμβάνει από πανδοχεία μέχρι ξενοδοχεία πολυτελείας. Όταν τα νερά δεν είναι παγωμένα, από πολλά σημεία ξεκινούν βάρκες για την ξενάγηση των επισκεπτών, ενώ από το μώλο του Ερμιτάζ ξεκινά ιπτάμενο δελφίνι για περιήγηση στον άνω ρου του Νέβα και την Κροστάνδη. Το αντίστροφο δρομολόγιο εκτελείται από περιφερειακούς σταθμούς προς το κέντρο. Από το Ερμιτάζ ξεκινά, επίσης, επιβατικό ποταμόπλιο, το οποίο κάνει τη διαδρομή Αγία Πετρούπολη - Μόσχα (3 ημέρες), με ενδιαμέσεις στάσεις σε τουριστικούς προορισμούς. Στον τομέα της διατροφής, η πόλη διαθέτει πιλούσια γαστρονομική παράδοση, κάτι που είναι εύκολη αντιληπτό από τα πολλά εστιατόρια και μπιστρό.

Τέλος, μοναδικό χαρακτηριστικό της πόλης είναι οι «Λευκές Νύχτες» του Ιουνίου. Ο ουρανός φαίνεται να μη σκοτεινιάζει ποτέ τις νύχτες εκείνες - φαινόμενο που οφείλεται στη θέση της Αγίας Πετρούπολης κοντά στον Αρκτικό Κύκλο.

Οι «Λευκές Νύχτες» είναι ορατές σε γεωγραφικά πλάτη μεταξύ 60° και 66°, δηλαδή στα εξωτερικά όρια των αρκτικών κύκλων, κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Ο ήλιος δύει μεν, αλλά βρίσκεται επλάχιστα κάτω από τον ορίζοντα και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη φωτός στον ουρανό, ώστε πολλές δραστηριότητες να είναι εφικτές χωρίς επιπλέον φωτισμό. Πλήθος λαού κατακλύζει τότε τα σημεία του ποταμού Νέβα που έχουν γέφυρες. Το φως είναι ιλαρό και σε καμία περίπτωση σκοτεινό. Οι γέφυρες ανοίγουν και για κάμποση ώρα περνάνε πλοία που δεν μπορούν την υπόλοιπη μέρα. Ένα υπέρθεαμα! Το απολαμβάνουν όλοι. Μικροί και μεγάλοι. Η πόλη σφύζει από ζωή. Και η θάλασσα επίσης. Και ο ουρανός κλίνει κορυφών...

Η εμπειρία είναι για όλους μοναδική. Καθώς τα ιστορικά κτήρια κοντά στον ποταμό Νέβα είναι οιδόφωτα, η Αγία Πετρούπολη πλούζεται στο φως!

Στην εκδρομή του πο.κ.ε.ατε.π. αυτά ήταν μόνο μερικά από όσα αξιοθαύμαστα μάς πρόσφερε η πόλη. Υπήρχαν, όμως, δεκάδες δρόμοι, στενάκια, κρυμμένα μαγαζάκια που περίμεναν να τα ανακαλύψουμε! Είναι άραγε τυχαίο ότι η Αγία Πετρούπολη ανακρύχθηκε ως ο καλύτερος ταξιδιωτικός προορισμός στην Ευρώπη από το World Travel Awards; Η «Βενετία του Βορρά» απαιτεί τρία πράγματα: αθλητικά για να την περιπάτουσαμε, φωτογραφικά για να την απαθανατίσουμε και τουλάχιστον πέντε ημέρες για να την χαρούμε. Οι συνάδελφοι που την επισκεφθήκαν, την ξεχώρισαν. Το γνωρίζουμε καλά. Και στα επόμενα!

της Τζένης Ντούρου

Μουσικών ταξιδιών συνέχεια:

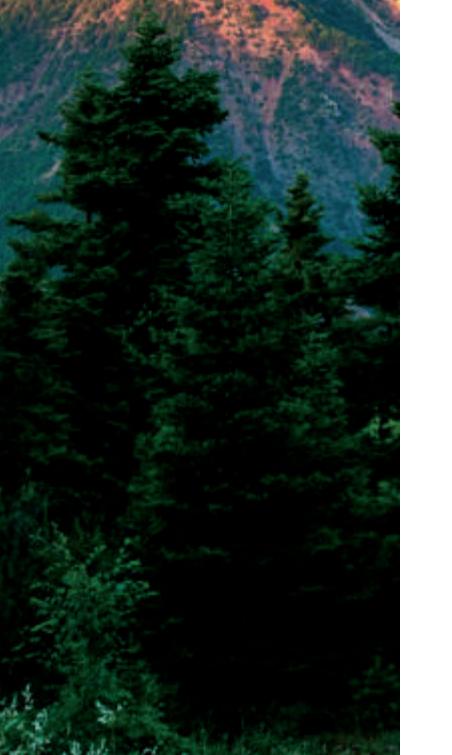
Η τετράφωνη μικτή Χορωδία
του πο.κ.ε.ατε.π.,
στο 20^ο Διεθνές Χορωδιακό
Φεστιβάλ Καρπενησίου

2 Ιουλίου 2016

με τη ματιά του χορωδού

ταξιδιωτικό τριήμερο στο
καρπενήσι
με... μουσική αφορμή

Όπως κάθε χρόνο έτοι και φέτος, πραγματοποιήθηκε στο Καρπενήσι, στις αρχές Ιουλίου, το 20^ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ, το οποίο, από το 1988, συνδιοργανώνεται μαζί με τον 14^ο Διεθνή Διαγωνισμό Χορωδιών «Antonio Vivaldi», από τον ομώνυμο Μουσικό Πολιτιστικό Σύλλογο Καρπενησίου. Το Φεστιβάλ αποτελεί εναν αξιόλογο καλλιτεχνικό και πολιτιστικό θεσμό στο χώρο της χορωδιακής μουσικής του τόπου μας, αλλά και σημαντικό πόλο έλξης για έναν αιγαίνως χειμερινό προορισμό, όπως το Καρπενήσι, κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

Ανάμεσα στις πολλές χορωδίες που συμμετείχαν, στο μη - διαγωνιστικό μέρος του Φεστιβάλ, ήταν και η Χορωδία μας... η Χορωδία του πο.κ.ε.ατε.π. μας, που μετά από πέντε χρόνια συστηματικής, υπεύθυνης αλλά και γεμάτης κέφι προσπάθειας, τόσο των μελών της όσο και του δασκάλου της - μαέστρου, Μιχάλη Παπαπέτρου, άφησε το δικό της ξεχωριστό μουσικό χνάρι, το Σάββατο 2 Ιουλίου, στο Συνεδριακό Κέντρο Καρπενησίου, εισπράττοντας τα ζεστά χειροκροτήματα του πολυπληθούς ακροατηρίου.

Δεκαέξι χορωδοί, με επικεφαλής τον μαέστρο μας, συνοδοί και φίλοι, επιβιβαστήκαμε στο «μουσικό» μας πλεωφορείο και ξεκινήσαμε με προορισμό το καταπράσινο Καρπενήσι. Έγκαιρη άφιξη, τακτοποίηση στα δωμάτια μας, γενική πρόβα στο χώρο της παράστασης, μεσημεριανό φαγητό, μικρή ανάπausή, ετοιμασία με το αναμενόμενο άγχος και η βραδιά άνοιξε αυλαία για να υποδεχτεί τις χορωδίες που είχαν επιλεγεί να συμμετέχουν στα δρώμενα.

Το ρεπερτόριο της εμφάνισής μας που συμπεριελάμβανε αγαπημένα τραγούδια μεγάλων Ελλήνων συνθετών, αναπτύχθηκε από το «Τραγούδι του Κοριτσιού» (Γεια σου κύριε Μενεέξ) μέχρι τον «Απρίλη» και την «Μπαλάντα του Αντρίκου», πέρασε από μεγάλες πυρικές στιγμές του Μ. Θεοδωράκη και του Μ. Χατζιδάκη, κοντοστάθηκε στην Κάτω Ιταλία με το παραδοσιακό τραγούδι «Καληνύφτα», αλλά και τόλμησε πρωτότυπα τετραφωνικά παιχνίδισματα με το «Για ένα ταγκό» της Χ. Αλεξίου και τη «Σωτερία της Ψυχής» του Σ. Κραουνάκη.

Η εμφάνισή μας δικαίωσε τις επίμονες πρόβεις μας, αλλά και την πεποίθηση του μαέστρου μας ότι το σύνολο είναι πολύ σημαντικότερο από το απλό άθροισμα των μερών του, και τα αποτελέσματα που φέρει, πολύ υψηλότερα από τις επιδόσεις μεμονωμένων μονάδων. Με εμφανή την ποιοτική μας εξέllηξη στην εκφραστικότητα, στη μελωδικότητα και στο συντονισμό, κερδίσαμε το ένθερμο χειροκρότημα των θεατών, τον τραγουδιστό τους ψιθυρού, τη χαρά και την ανακούφιση της επιτυχημένης μας εμφάνισης, αλλά και την επίσημη πρόσκληση για την συμμετοχή μας στο Χορωδιακό Φεστιβάλ της Κέρκυρας, το καλοκαίρι του 2017(!).

Η βραδιά ολοκληρώθηκε όμορφα, σε ντόπια ταβέρνα, όπου όλοι μαζί, παρέα με τους φίλους μας, με καλό κρασί και φαγητό, στήσαμε απρογραμμάτιστα το γλέντι μας, αποχαιρετώντας χαρούμενα άλλη μια μουσική εμπειρία.

Την επόμενη ημέρα επιβιβαστήκαμε στο «μουσικό» μας πλεωφορείο και πήραμε το δρόμο της γηγενιάς επιστροφής, με εκδρομική διάθεση και γεμάτη ενέργεια. Απολαύσαμε καφεδάκι και ντόπια εδέσματα στο Μεγάλο Χωρίο κι επισκεφθήκαμε το εντυπωσιακό μοναστήρι της Παναγίας Προσιώπουσας, που δεσπόζει επιβλητικά ανάμεσα στα ψηλά, καταπράσινα καρπενοιώτικα βουνά, μέσα στην οργιώδη βλάστηση και την αποτομωτική ομορφιά του ευρυτανικού τοπίου.

Η άφιξη μας στην Αθήνα σήμανε και τον προσωρινό αποχαιρετισμό μας, μετά από μια ακόμη χρονιά, που πρόσθεσε την δική της χρωματιστή σελίδα στο μουσικό μας ημερολόγιο.

Η τετράφωνη μικτή Χορωδία του πο.κ.ε.ατε.π. συνεχίζει τη διαδρομή της, στοχεύοντας σε καινούργιους προορισμούς, σε μικρούς ή μεγάλους σταθμούς στο μαγικό κόσμο της μουσικής.

Προσκαλούμε λοιπόν όλους, να εισπράξουμε μαζί μουσική γνώση και χαρά κι ευελπιστούμε να προσελκύσουμε όλο και περισσότερους συνοδοιπόρους στα ταξίδια μας.

Σήμερα, τα μέλη της Χορωδίας
αλφαριθμητικά και ανά φωνή, είναι:

Μαέστρος: Παπαπέτρου Μιχάλης

**Soprani: Βροντίση Εύη, Ζαρκάδα Κική, Κουτουμάνου Ιωάννα,
Μαστοράκη Μαρία, Ντούρου Στέλλα, Τσιτσιβά Βάνα**

**Alti: Αρρέ Τούλα, Μαντζούκη Δήμητρα, Ντούρου Τζένη,
Ψαρούδακη Ευσταθία**

**Tenor: Βολακάκης Χρήστος, Σταυράκης Χάρης, Τσιλιγιάννης
Βασίλης**

Bassi: Ευθυμίου Κώστας, Γεωργούσης Τάκης, Τρεμούλης Νίκος

Κλείνοντας (αν και όλα μένουν ανοιχτά!...) τον πολύ επιτυχμένο κύκλο ταξιδιών μας, με την οργάνωση και μοναδική φροντίδα της **Κικής Μπάτρου**, «Στα άκρα», περνάμε σε έναν επόμενο, με τίτλο «Δεύτερη ανάγνωση». Θα εντάξουμε ταξίδια σε δημοφιλείς προορισμούς, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με σκοπό να ξεναγηθούμε σε λιγότερο τουριστικά και γνωστά μέρη, να υποστηρίξουμε ιδιαίτερες δράσεις και να γνωρίσουμε, με μια πιο διεισδυτική και διαφορετική ματιά, κάθε τόπο.

Πρώτος σταθμός μας, το καταπράσινο Καρπενήσι (όπως τελειώσαμε τον περασμένο κύκλο, έτσι ξεκινάμε και τον επόμενο), το τριήμερο 1-3 Ιουλίου 2016, με αφορμή την εμφάνιση της Χορωδίας του **π.ο.κ.ε.ατε.π.** στο Φεστιβάλ που διοργανώνεται εκεί κάθε χρόνο.

Θαυμάσιοι ξενώνες σε... καλοκαιρινές τιμές, επίσκεψη σε «δεύτερης ανάγνωσης» αξιοθέατα της περιοχής, βραδινή εκδήλωση το Σάββατο στο Συνεδριακό Κέντρο της πόλης, με πολλές «φωνές» από την Ελλάδα και το εξωτερικό, φυσιολατρικές δραστηριότητες, προστίες σε όλους.

#87 ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2016

20

με τη ματιά του ταξιδιώτη

Λίγα λόγια για το τριήμερό μας

Παρασκευή 1/7:

Ξεκινήσαμε με τα δικά μας μέσα, από τον τόπο διαμονής μας με προσρομίο τον γραφικό Άγιο Νικόλαο και τον εξαιρετικής αισθητικής ξενώνα μας «ΚΑΣΤΑΝΕΑ». Ο Άγιος Νικόλαος απέχει 6χλμ. από το Καρπενήσι. Είναι χτισμένος σε υψόμετρο 1.020μ. και περιβάλλεται από ωραιότατο ελατόδασος.

Σάββατο 2/7:

Μετά το πρωινό, αναχωρήσαμε μαζί με τον έμπειρο οδηγό της Trekking Hellas, για το Παλιό Μικρό Χωριό. Εκεί, αφού επισκεφτήκαμε την όμορφη λίμνη τύλου του, κάναμε μια εύκολη, αλλά φυσιολατρικά εντυπωσιακή πεζοπορία, περνώντας μέσα από ένα πανέμορφο μονοπάτι, δίπλα σε τρεχούμενα νερά και καταρράκτες, για να φτάσουμε στη Μαύρη Σπηλιά. Εκεί, όπου τα χρόνια της Επανάστασης και της Αντίστασης, ο ντόπιος άμαχος πληθυσμός έβρισκε καταφύγιο από τους κατακτητές. Αργότερα, επισκεφτήκαμε το πολυβραβευμένο αλλαντοποιείο του Στρεμμένου, με γαστρονομικά προϊόντα φυσικής ωρίμανσης, για να δοκιμάσουμε ντόπια αλλαντικά και το φημισμένο προσύτιο του. Μάλιστα, δεν παραλείψαμε να επισκεφτούμε την ονομαστή Μονή Προυσού. Στη συνέχεια, αναχωρήσαμε για το γραφικό Κεφαλόβρυσο, την αφετηρία της επόμενης πεζοπορίας μας, με το πανέμορφο πλατανόδασος και το μνημείο του Μάρκου Μπότσαρη, ο οποίος σκοτώθηκε το 1823 στη μάχη του Καρπενησίου. Σημαντική πρωτοτυπία αποτελεί το γεγονός ότι υπήρξε η πρώτη μάχη στην παγκόσμια πολεμική ιστορία με χαρακτηριστικά σύγχρονων καταδρομών.

Στο τέλος της διαδρομής μας, περάσαμε από το πέτρινο παλιό γεφύρι του Ξερόλυκου στον Καρπενησιώτη ποταμό και καταλήξαμε στη μικρή γέφυρα πριν το Κλαυσί. Εκεί, έχοντας προηγουμένως «κάψει» τις... απαραίτητες θερμίδες, τις αναπληρώσαμε σε τοπική ταβέρνα της πλατείας του χωριού, με υπέροχες τοπικές νοστιμίες σε ασυναγώνιστες τιμές. Το βράδυ στο κατάμεστο Συνεδριακό Κέντρο της πόλης, είχαμε την ευκαιρία να απολαύσουμε τη συμμετοχή της Χορωδίας του **π.ο.κ.ε.ατε.π.**, στο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Καρπενησίου. Ορολογουμένως, ήταν μια πολύ προσεγμένη διοργάνωση και οι εμφάνιση της Χορωδίας μας καταχειροκρούθηκε. Στο κλείσιμο της επιτυχημένης αυτής βραδιάς, ταξίδιώτες και χωρισδι, φάγαμε όλοι μαζί και τραγουδήσαμε.

Κυριακή 3/7:

Ημέρα επιστροφής στις αφετηρίες μας, με πρόγραμμα ελεύθερο για τις προσωπικές επιλογές του κάθε ταξιδιώτη.

Επιστρέψαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις!

#87 ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2016

21

ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

«Ταξίδι στο Σταυρό του Νότου»

Επειρίο - Εκπνοθεία ΘΕΜΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ

Πρεμιέρα 21 Ιανουαρίου 2016

Στο Θέατρο BADMINTON για 21 παραστάσεις

Στο Θέατρο BADMINTON, παρακολουθήσαμε τη θεατρική παραγωγή «Ταξίδι στο Σταυρό του Νότου» - ένα μουσικό πορτρέτο της ζωής του Νίκου Καββαδία, ενός ταξιδευτή - ποιητή και συγγραφέα που μέσα από τα ποιήματά του κατέφερε και ταξίδεψε κάθε αναγνώστη σε μέρη μακρινά και άγνωστα.

Το στοίχημα της παράστασης ήταν η αναμέτρηση της με δυο μύθους, την ποίηση του Νίκου Καββαδία και τη μουσική του Θάνου Μικρούτσικου.

Η παράσταση ανέσυρε και ανέδειξε με τον πιο συναρπαστικό τρόπο στιγμές από τη ζωή και τη σκέψη του ποιητή Νίκου Καββαδία, το έργο και τα «ταξίδια» του, τη μοναδική του προσωπικότητα, την αγάπη του και την ιδιαίτερη σχέση του με τη θάλασσα, τα λιμάνια, τις γυναίκες, τη βαθύτατη ανάγκη που τον διακατείχε για «το ταξίδι για το ταξίδι».

Η πραγματικότητα βυθίζόταν στον κόδιμο του φανταστικού καθώς επιχειρούσε να φωτίσει τις σκέψεις, τις διασυνδέσεις, αιλιά και τις εκπλεκτικές συγγένειες του Καββαδία με μεγάλες προσωπικότητες της εποχής του. Τα σκηνικά εναπλάσσονταν μέσα από οικτώ παράθυρα προβολές και εύστοχα μάς μετέφεραν σε κάθε εποχή και σε κάθε χώρο που ήθελε ο σκηνοθέτης να περιγράψει. Στιγμές στο καράβι, σκηνές στα λιμάνια, ιστορίες από άλλες εποχές που ξαναζωντάνεψαν μπροστά στα μάτια των περίπου 30 μελών του πο.κ.ε.α.τε.π. που παρακολούθησαν μαγνητισμένοι την παράσταση.

Εξαιρετικές οι ερμηνείες των Στέλιου Μάινα, Σταύρου Ζαθημά, Ελίσαβετ Μουτάφη, Μαριάννας Πούλυχρονίδη και Ιωάννη Παπαζήση και πολλών ακόμα πιθοποιών, χορευτών και μουσικών επί σκηνής που κατέφεραν να μας ταξιδέψουν σε άλλες εποχές, σε θάλασσες και μέρη μακρινά, δίνοντας μια γεύση από όσα έζησε ο ποιητής κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του.

του Πάρη Παρασκευόπουλου

«Ταξίδι στο Σταυρό του Νότου»

Ανέμισης για μια στιγμή το μπολερό και το βιθύ πορτοκαλί σου μεσοιφόρι,
Αύγουστος ήτανε δεν ήτανε θαρρώ τότε που φεύγηνε μπουλούκια οι σταυροφόροι
Παντιέρες πάγηναν του ανέμου συνοδειά και ξεκινούσαν οι γηλέρες του θανάτου
στο ρογοθύζι ηνητριχιάζαν τα παιδιά κι ο γέρος
έλιηζε, πκαρμάτης, τ' ηχημνή του
Του τηύρου ο Πικάρσο ρουθούνιζε θρηί και στη
κουβέλια τότε σάπιζε το μέλι τραβέρσο ανάποδο, πορεία προς το θοριά τράθη
μπροστά, ξοπίσω εμείς και μη σε μέλει...

Απόσπασμα από το ποίημα «Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα», ένα από τα ομορφότερα ποιήματα του Νίκου Καββαδία, γραμμένο την περίοδο της κατοχής και αφιερωμένο στη μνήμη του σημαντικού Ιωανού ποιητή.

Ο ναυτικός και ποιητής Νίκος Καββαδίας

Γεννήθηκε το 1910 σε μία μικρή επαρχιακή πόλη της μακρινής Μαντζουρίας, στην περιοχή Χαρμπίν, από γονείς Κεφαλλιονίτες. Ο πατέρας του ήταν επιχειρηματίας. Διατηρούσε γραφείο γενικού εμπορίου -εισαγωγές/εξαγωγές/μεταφορές-, διακινούσε μεγάλες ποσότητες εμπορευμάτων, τροφίμων και άλλων καταναπλωτικών ειδών και συγχρόνως ήταν προμηθευτής του τσαρικού στρατού.

To 1914, στην αρχή του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ο πατέρας του αποφασίζει να φέρει την οικογένεια στην Ελλάδα στο Αργοστόλι, όπου είχαν συγγενεί. Ο πατέρας του αφίνει την οικογένειά του εκεί και γυρίζει στην Ρωσία για να άσει τις επιχειρήσεις του. Ωστόσο, και η Κεφαλλονιά δεν αργεί να μυρίσει το άρωμα του πολέμου. Η οικογένεια βρίσκεται αποκλεισμένη στην Κεφαλλονιά όσο ο πατέρας ξεμένει πέρα από τα Ουράλια, στην Ρωσία των επαναστατικών γεγονότων. Επί επτά χρόνια δεν έχουν κάποιο νέο του. Αυτό το διάστημα διώκεται ως συνεργάτης των τσαρικών από τη νέα σοβιετική εξουσία, φυλακίζεται και βέβαια χάνει όλη την περιουσία. Τον ξαναταμώνουν το 1921, όταν φτάνει στην Κεφαλλονιά, νευρασθενικός και άρρωστος.

Λίγο μετά, μετακομίζουν στον Πειραιά, όπου ο Καββαδίας τελειώνει το δημοτικό και, στη συνέχεια, γνωρίζει τον Γιάννη Τσαρούχη και τον Παύλο Νιρβάνα καθώς και τους ασκείται μεγάλη επιρροή, ώστε γράφει και στέλνει ποιήματα σε περιοδικά της εποχής.

Τον Οκτώβριο του 1929 πεθαίνει ο Χαρίλαος Καββαδίας, πατέρας του ποιητή. Ο Νίκος Καββαδίας αφίνει πίσω τη πλοιοτική εργασία που είχε βρει σε ναυτιλιακό γραφείο στον Πειραιά, το ίδιο και τις ιατρικές σπουδές του. Ο θάνατος του πατέρα του, σε συνδυασμό με την τραγική οικονομική κατάσταση της οικογένειάς του, δεν του αφίνουν άλλη επιλογή.

Βγάζει ναυτικό φυλλάδιο και πραγματοποιεί το πρώτο του μπάρκο, στο φορτηγό «Άγιος Νικόλαος».

Από το 1930 και μετά, ταξιδεύει σχεδόν αιδιάκοπα. «Ζαλίζομαι στη στεριά», γράφει αργότερα στη «Βάρδια». Εκείνη την εποχή, από το πρώτο του μπάρκο έως το Ιούνιο του 1933, γεννιέται για πρώτη φορά αυτό που σήμερα όλοι αναγνωρίζουμε ως ποίηση του Καββαδία. Τότε είναι που ο ποιητής εκδίδει με δικά του έσοδα την πρώτη του ποιητική συλλογή, το «Μαραμπού», σε 245 αντίτυπα. Το «Μαραμπού» - όνομα του κακοσήμαδου και καταραμένου πουλιού των τροπικών χωρών - ήταν και το παρασούκλι που ο Καββαδίας διάλεξε για τον εαυτό του και το κράτησε σε όλη την ζωή του.

Τον Γενάρη του 1947 εκδίδεται η δεύτερη ποιητική συλλογή του ποιητή, το «Πούσι», που σημαίνει καταχνία, όμοια με την καταχνή εκείνης της εποχής, που περιλαμβάνει τα γνωστότερα ποιήματα του Καββαδία: «Πούσι», «KuroSiwo», «Καραντί», «Federico Garcia Lorca», «Θεσσαλονίκη», «Σταυρός του Νότου» κ.ά. Ο Καββαδίας, χρόνια πια στη καράβια, δίνει πιο ωρή την εικόνα της ναυτικής ζωής, χρησιμοποιώντας ακόμα πιο ωριά τη ναυτική αργκό: δυσκολίες, ασθένειες, πληρωμένος έρωτας, διαψευσμένες ελπίδες.

Ο ποιητής της «Βάρδιας», που έως το τέλος της ζωής του δε δίπλωνε καν ποιητής, αιλιά ναυτικός, κάνει αυστηρή αυτοκριτική: «Ταξιδεύεις γιατί φοβάσαι τη στεριά. Πας με τις πόρνες, γιατί είσαι δειλός. Νίκησες από ανάκη την αηδία. Είσαι γιορμάτος τατού. Μασκαρλίκια. Δεν τα κέντησες από θαλασσονή πίστη. Όλοι σταμπάρονται μεθυσμένοι και μετανάστους, εσύ πήγες ξεμέθυστος. Τά βαλες για να μπορείς να τα δείχνεις. Μόστρα. Είστε έτοιμος κάθε στιγμή να κάνεις τούρπες για να γελάσουν οι άλλοι». Ο ποιητής της θάλασσας και των ταξιδιών πέθανε στις 10 Φεβρουάριο 1975 από εγκεφαλικό, δίκως να προλάβει να δει την τρίτη του ποιητική συλλογή, «Τραβέρσο», να εκδίδεται. Έχουν πλέον συμπληρωθεί 41 χρόνια από τη φυγή του.

Λίγα λόγια για το Μουσείο

- Φωτογραφίες:**
© ΠΙΟΠ, Β. Καραβασίπηογλου
- Εξωτερική άποψη του Μουσείου
 - Αποψη της μόνιμης έκθεσης Συλλογή Έργων Ηπειρώτικης Αργυροχρυσοχοΐας, 180s - 200s αιώνας
 - Αποψη της μόνιμης έκθεσης Εισαγωγή στην Ηπειρώτικη Αργυροτεχνία
 - Χώρος Εκπαιδευτικών Παιχνιδιών
 - Αποψη της μόνιμης έκθεσης Η Σύγχρονη Παραγωγή
 - Αποψη της μόνιμης έκθεσης

της Βασιλικής Μελέτη

Το Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2016, έλαβε σάρκα και οστά, παρουσία δημοσίων προσώπων, αλλά και απλών πολιτών, το Μουσείο Αργυροτεχνίας Ιωαννίνων, το ένατο κατά σειρά Μουσείο του Πολιτιστικού Ίδρυματος Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ). Παρόντες και πολλοί συνάδελφοι, που θέλησαν να μοιραστούν τη μοναδική αυτή στιγμή και δεν έλειψαν από τα εγκαίνια. Το Μουσείο Αργυροτεχνίας δημιουργήθηκε από το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, το οποίο έχει και την ευθύνη της λειτουργίας του. Το έργο εντάχθηκε στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα και Επιχειρηματικότητα» ΕΠΑΝ II, στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ 2007-2013, και συγχρηματοδοτήθηκε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Ένα στολίδι πολιτισμού

Γενογός αναμφίβολο είναι ότι, με το Μουσείο αυτό, το ΠΙΟΠ ολοκλήρωσε ένα σημαντικό έργο για τον πολιτισμό, τον τουρισμό και την περιφέρεια, με διεθνή αναγνώριση. Το Μουσείο αποτελεί πρότυπο συνεργασίας μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, καθώς στεγάζεται σε χώρους που έχουν παραχωρηθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού με προγραμματική σύμβαση. Επίσης, οι εργασίες αποκατάστασης βασίστηκαν σε εγκεκριμένες μεθέtes και υποποιήθηκαν σε στενή συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων.

Παρουσίαση του Μουσείου

Το Μουσείο Αργυροτεχνίας, γνωστό εντός και εκτός της πόλης των Ιωαννίνων, αποτελεί ένα κατ' εξοχήν τεχνολογικό μουσείο, καθώς πραγματεύεται την τεχνολογία της αργυροχοΐας κατά την προβιομηχανική περίοδο, αλλά ταυτόχρονα πρόκειται και για περιφερειακό μουσείο, με την έννοια ότι εστιάζει στην ιστορία της αργυροχοΐας στην περιοχή της Ηπείρου. Χρονικά, ο μόνιμη έκθεση του Μουσείου καλύπτει τη μεταβυζαντινή περίοδο από τον 15ο αιώνα και μετέπειτα, χωρίς να λείπουν και οι αναφορές σε ακόμα παλαιότερες εποχές.

Σκοπός του Μουσείου Αργυροτεχνίας είναι η διάσωση της γνώσης για την πεπειρώτικη αργυροτεχνία, η διάχυση πληροφοριών στο κοινό σχετικά με την τεχνολογία της, καθώς και η σύνδεση αυτής της τεχνολογίας με τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της εποχής, στην οποία αναπτύχθηκε και άκμασε. Δίνοντας έμφαση στην περιοχή των Ιωαννίνων και της Ηπείρου, αναδεικνύονται τα κοινωνικά - οικονομικά συμφραζόμενα, στα οποία αναπτύχθηκαν και εξελίχθηκαν τα τοπικά εργαστήρια αργυροτεχνίας, που επέδρασαν τόσο στην οικονομία όσο και στην πολιτισμική ταυτότητα της περιοχής.

Στην είσοδο του Μουσείου, ο ίκος του σφυριού, όπως «δουσθεύει» για τη φίλοτεχνηση ενός αργυρού αντικειμένου, μεταφέρει νοερά τον επισκέπτη στο εργαστήρι του αργυροτεχνίτη. Αμέσως μετά, η χαρακτηριστική αργυρί κανδήλια «φωτίζει» ερωτήματα που βρίσκουν απάντηση, καθώς αναπύσονται οι θεματικές ενότητες της έκθεσης. Στο πρώτο επίπεδο, ξεδιπλώνεται το χρονικό και τοπικό πλαίσιο της πεπειρώτικης αργυροτεχνίας, παρουσιάζεται ο πρώτη υπό και επεξηγούνται οι τρόποι επεξεργασίας και μεταποίησή της. Με τη βοήθεια ποικίλων εποπτικών μέσων, ο επισκέπτης

Μουσείο Αργυροτεχνίας Ιωαννίνων

Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ)

Αληθεύει πως μόνιμη αφετηρία για τα ταξίδια μας στο χθες, στο σήμερα και στο αύριο είναι σταθερά ο πολιτισμός, μέσω του οποίου «θεώνεται» ο άνθρωπος, είτε ως πομπός, είτε ως δέκτης. Ο γνήσιος πολιτισμός αποτελεί το καταφύγιο των σκεπτόμενων κοινωνιών, θέτοντας αδιάκοπα τα ερωτήματά του απέναντι στο φαινόμενο της ύπαρξης και αναζητώντας απαντήσεις. Εμπνευσμένοι καλλιτέχνες, στρατευμένοι δημιουργοί κινούν το όχημα που οδηγεί συλλογικά προς ένα καλύτερο μέριλον, διατηρώντας τη συνέχεια του είδους μας. Το όχημα αυτό συνεπάγεται ορμή για κατάκτηση. Κατάκτηση μιας τέχνης, στην οποία αξίζει να ζει κανείς και να δικαιώνει την παρουσία του.

Στην αναγκαιότητα της διαφύλαξης αυτής της ζωής και της τέχνης, κινητοποιούνται μουσειακοί τόποι του παρόντος, πορεύομένοι προς την κατεύθυνση επιδιώξης ενός επιπέδου ανώτερου από εκείνο του σημείου εικείνης. Το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς μέσα από το δίκτυο των Μουσείων του διαμορφώνει το πολιτιστικό πλαίσιο του ιδεώδους αυτού καταπασμού προς τα εμπρός, με σκοπό την κατάκτηση του μέλιτοντος. Άλλαγή, μεταμόρφωση, άφιξη, συνύπαρξη, σύμπραξη. Ένα νέο Μουσείο δημιουργήθηκε, ένας νέος, ιδιαίτερος χώρος, όπου σημειώνονται στιγμές αναμέτρησης του ανθρώπου με το χρόνο και τις ίδιες τις κατακτήσεις του. Αυτό είναι και το στοίχημα του νέου Μουσείου Αργυροτεχνίας.

ανακαθίπτει βασικές παραδοσιακές τεχνικές μορφοποίησης και διακόσμησης αργυρών αντικειμένων (σφυριλάτηση, χύτευση, συρματερή, σαβάτι, ανάγινφο), μαθαίνοντας για τα στάδια που περιλαμβάνει κάθε τεχνική μέχρι τη δημιουργία του τελικού προϊόντος. Παράλληλα, γίνεται ξεχωριστή αναφορά σε Ηπειρώτες τεχνίτες, αλλά και σε παραγγελιοδότες, ενώ παρουσιάζεται και η πειρώτικη αργυροχοΐα και τεχνοτροπία κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα.

Στο δεύτερο επίπεδο, η μόνιμη έκθεση περιλαμβάνει τη συλλογή χαρακτηριστικών έργων ππειρώτικης αργυροχοΐας, με αντικείμενα από τον 18ο έως τον 20ό αιώνα. Ηπειρώτικα αργυρά κομψοτεχνήματα με περίτεχνες λεπτομέρειες, κοσμήματα, ασημικά του σπιτιού, προσωπικά είδη, όπλα και πολιτική εξάρτυση, είναι μερικά από τα αντικείμενα της συλλογής. Παράλληλα, ο επισκέπτης αντιλαμβάνεται το χαρακτήρα και το πειρωγικό ρόλο των αργυρών αντικειμένων, αλλά και τη συμβολική ισχύ τους, καθώς τα έργα αργυροχρυσοχοΐας αποτελούν διαχρονικά σύμβολο κύρους, οικονομικής ευμάρειας και κοινωνικής καταξιώσης. Στο Μουσείο, εκτός από τη συλλογή των αργυρών αντικειμένων και το επειχηγηματικό οπικοακουστικό υλικό που την συνοδεύει, υπάρχει αναφορά στη σύγχρονη αργυροτεχνία με δείγματα από τη δουλειά αργυροχών που δραστηριοποιούνται σήμερα στην ευρύτερη περιοχή, συνεχίζοντας μια παράδοση αιώνων.

Πού βρίσκεται;

Το Μουσείο Αργυροτεχνίας βρίσκεται στο Κάστρο Ιωαννίνων, και συγκεκριμένα στο δυτικό προμαχώνα της νοτιανατολικής ακρόπολης (Ιτς Καλέ). Καταλαμβάνει τις δύο στάμνες του προμαχώνα, καθώς και το κτίσμα των παλαιών μαγειρέων που εφάπτεται σε αυτόν. Το αναξιοπόίτο μέχρι σήμερα τμήμα του Κάστρου αναμορφώθηκε με υποδειγματικό τρόπο από το ΠΙΟΠ, προκειμένου να φιλοξενήσει τη μόνιμη έκθεση του Μουσείου. Στην επιβλητική ατμόσφαιρα του Κάστρου, τα αντικείμενα της μόνιμης έκθεσης, οι ποιημεσικές εφαρμογές, το αρχειακό φωτογραφικό υλικό, οι οπικοακουστικές παραγωγές, συνιστούν τα ποικιλία εκθετικά «εργαλεία», μέσω των οποίων ο επισκέπτης αντιλαμβάνεται το ρόλο της αργυροτεχνίας στη διαμόρφωση της ταυτότητας της ευρύτερης περιοχής, αλλά και τη σημασία της για την παραγωγική ιστορία της χώρας μας.

Τι ελεπτή των εγκαίνιων του Μουσείου

Το Μουσείο εγκαίνιασε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Προκόπης Παυλόπουλος, ενώ μεταξύ άλλων χαιρετισμό απούθυναν ο Πρόεδρος του ΠΙΟΠ, Σοφία Στάϊκου, ο Δήμαρχος Ιωαννίνων, Θωμάς Μπέγκας, καθώς και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσος Ελλάδος, Ιερώνυμος. Ή Πρόεδρος του ΠΙΟΠ ανέφερε στην ομιλία της ότι με τα εγκαίνια του έναντι Μουσείου, του Μουσείου Αργυροτεχνίας, οι οικοληπτώνται ένας μεγάλος κύκλος δημιουργίας στην ελληνική πειρφέρεια, ένας κύκλος προσφοράς στις τοπικές κοινωνίες, στον πολιτισμό και στον τουρισμό. Είναι ο κύκλος εννέα Μουσείων που απήλωνται σε όλη την ελληνική επικράτεια, ένα πανελλήνιδικό δίκτυο ξεχωριστών στο χαρακτήρα Μουσείων, ένα σημαντικό έργο που αναπτύχθηκε με δράμα και πόστη, με συνέπεια και πολλή δουλειά τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Πρότεινε μάλιστα την καθιέρωση μιας επίσημης συνάντησης, ένα είδος συνεδρίου, σε έναν από τους εννέα Δήμους, εναπλάξια κάθε φορά, κάθε χρόνο, όπου θα προγραμματίζονται και θα συντονίζονται πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις στους εννέα τόπους της πειρφέρειας. Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση μαζί. Ένα πρόγραμμα πανελλήνιδης διάστασης, ενεργό για όλο το χρόνο, με γνώμονα τη συμβολή στην τοπική ανάπτυξη, μέσω των πολιτιστικών δράσεων που θα παράγουν αυτά τα εννέα Μουσεία.

Φωτογραφίες:
© ΠΙΟΠ, Β. Καραβασίογιου

7. Αποψη της μόνιμης έκθεσης
Η Ανακύλωση της Πρώτης Ύλης

Σχετικά με την έκθεση

Η μόνιμη έκθεση διαρθρώνεται ως εξής:

Επίπεδο 1

Εισαγωγή στην ππειρώτικη αργυροτεχνία

•Πού και πότε;

| Τα κέντρα αργυροτεχνίας | Οι τεχνίτες | Τα έργα |

•Από τι υλικό;

| Τα μεταλλεία αργύρου | Η ανακύλωση της πρώτης ύλης |

•Πώς;

| Το άνοιγμα του φύλου | Η σφυριλάτηση | Η χύτευση στο χώμα |

| Το εργαστήριο του αργυροχόου | Ένα γιαννιώτικο εργαστήριο του 20ού αιώνα | Το καμίνι στη μεταλλοτεχνία | Η συρματερή τεχνική | Η εργασία του χρυσικού | Το σαβάτι | Το ανάγινφο |

•Για ποιον;

| Οι πελάτες | Η Εκκλησία ως παραγγελιοδότης |

•Από ποιον;

| Οι τεχνίτες των 19ο αιώνα | Οι τεχνίτες των 20ό αιώνα |

Επίπεδο 2

Συλλογή έργων ππειρώτικης αργυροτεχνίας, 18ος-20ός αιώνων

•Η σημασία του αργυρού αντικειμένου

•Η σύγχρονη παραγωγή

•Το μνημείο

| Το μνημείο και η εποχή του | Η αποκατάσταση |

| Η απόδοση νέας χρήσης |

Τέλος, το Μουσείο Αργυροτεχνίας διαθέτει και αίθουσα πολιτιστικών χρήσεων, καθώς και χώρο για την υλοποίηση εκπαιδευτικών παιχνιδιών και προγραμμάτων.

Στόχος του Μουσείου είναι να διασυνδέθει οιούσια και πιο στενά με την τοπική κοινωνία, μέσω ποικιλών εκπαιδευτικών και πολιτιστικών δράσεων για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής, αλλά και τους επισκέπτες του. Τους πολιτισμό επισκέπτες, που έρχονται μαζικά να δουν, να τιώσουν, να ζήσουν Ποιλίτησμο. Στις μέρες μας, άλλωστε, τέτοιες προσπάθειες άρθρωσης αξιόλογης πολιτιστικής παρουσίας είναι σημαντικές. Μικρό άραγε πράγμα είναι αυτό;

Πλήγη: www.piop.gr

καλλιτεχνικοί διάλογοι για το μεταναστευτικό

KÓ

της Márta Xantzákou

O AI WEIWEI
στο Μουσείο
Κυκλαδικής Τέχνης

Θεϊκή Αναλογία;*

*Τίτλος έργου του που εκτίθεται στο Μουσείο.

1

2

Τόσο
εκτυφλωτικά
εκτεθειμένος,
που μοιάζει
με φάρσα

3

1. Ai Weiwei
2. Ταπεσαρία Ai Weiwei
3. Ρίχνοντας μια υδρία
Δυναστείας Χαν
Ασπρόμαυρο φωτογραφικό τρίπτυχο

#87 ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2016

PHONE HOME

Της Μάρας Χαντζάκου

Η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και ιδιαίτερη τριεθνής θεατρική παράσταση που παρακολούθησε το π.ο.κ.ε.ατε.π την Παρασκευή 21 Οκτωβρίου 2016 στο Θέατρο «Σφενδόνη» στην Αθήνα. Μια παράσταση που δεν «καθοδηγεί», που παρουσιάζει τις πολλαπλές διαστάσεις του θέματος και σε αφήνει ακόμα πιο προβληματισμένο.

Τρία θέατρα σε τρεις ευρωπαϊκές πόλεις (Αθήνα, Λονδίνο και Μόναχο) δημιούργησαν μια κοινή παράσταση, η οποία παίζεται ταυτόχρονα, με τις σκηνές να συνδέονται ζωντανά και τους ηθοποιούς να παίζουν live μέσω internet. Οι τρεις ευρωπαϊκές σκηνές «ομίγουν» ζωντανά μέσω διαδικτύου, δίνοντας την ευκαιρία στους θεατές σε οιδόκληρο τον κόσμο να παρακολουθήσουν σε παγκόσμια πρώτη το εγχείρημα αυτό.

Η νέα παράσταση της Εταιρείας Θεάτρου Sforaris βασίζεται σε πραγματικές ιστορίες ανθρώπων που ακούστια ή εκόσια άφοιαν το σίτι τους για να φτιάξουν ένα καινούριο. Η διαδικασία ξεκίνησε τον Ιανουάριο 2014 και, από τα μέσα του 2015, οι τρεις θίσσοι εργάστηκαν πάνω στο ζήτημα της αληθιγνότητας σπιτιού, της μετακίνησης και της επικοινωνίας με δύος μένουν πίσω.

Η περίοδος της έρευνας και της προεργασίας του Phone Home συνέπεσε με τη μεγαλύτερη μετακίνηση πληθυσμών στη σύγχρονη ιστορία, ως επακόλουθο του πολέμου στη Συρία, οπότε και αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθούν και ιστορίες προσφύγων και μεταναστών.

Οι συντελεστές οργάνωσαν εργαστήρια και συνεργάστηκαν με κέντρα υποδοχής, μη κυβερνητικές οργανώσεις και κοινόπτερες μεταναστών, προκειμένου να έρθουν σε άμεση επαφή με ανθρώπους που βρέθηκαν ως μέτοικοι στις τρεις πόλεις, επιλέγοντάς τις είτε ως νέο τόπο κατοικίας είτε ως σταθμό στην πορεία προς το νέο τους σπίτι.

ΙΔΕΑ - ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Γιάννης Καλαβριανός

ΚΕΙΜΕΝΟ:

Έρι Κύργια, Γιάννης Καλαβριανός, Tom Mansfield, Zodwa Nyoni, Michael Sommer, Nora Schüssler

ΠΑΙΖΟΥΝ:

Γιώργος Γλάστρας, Άλεξια Μπεζίκη, Χριστίνα Μαζούρη, Στέφη Πουληπούλου, Κώστας Σιλβέστρος

Από τη συνέντευξη
του Γιάννη Καλαβριανού
στον Γιώργο Κουλουβάρη

Πληροφορίες:
www.phonehome.eu και www.lykofos.org.

της Χαράς Παρασκευοπούλου

Σύντομο βιογραφικό

Η Μήδεια Χουρσουλίδης ζει μόνιμα στην Αθήνα, δραστηριοποιείται καλλιτεχνικά ως τραγουδίστρια και καθηγήτρια φωνητικής. Είναι ποντιακής καταγωγής, γεννημένη στην Τιρλίδα της Γεωργίας από μουσική οικογένεια, καθώς ο παπούς και ο γιαγιάς της ήταν τραγουδιστές παραδοσιακής μουσικής. Από μικρή κάνει κλασικό πιάνο και αργότερα ακολουθεί κλασικό τραγούδι, σολφέζ, μουσική λογοτεχνία, αρμονία, χορωδία κ.ά στο Τμήμα Μουσικής στο Κρατικό Πανεπιστήμιο του Ρουστάβι. Έχει ερμηνεύσει με επιτυχία, στη Λυρική Σκηνή της Τιφλίδας, έργα των Πουτσίνι, Ραχμάνινοφ, Μπραμς, Μπίζε, Ροσσίνι, Μουσόργκσκι και άλλων.

Αργότερα, έρχεται η οριστική εγκατάστασή της στην Ελλάδα, στη Θεσσαλονίκη και κατόπιν στην Αθήνα, όπου συμμετέχει σε δυναμικά μουσικά σχήματα, σε διάφορες μουσικές σκηνές και συνεργάζεται με πολλούς κορυφαίους καλλιτέχνες, όπως οι Λ. Νικολακοπούλου, Χ. Δάντης, Ε. Δάμου, Γ. Σπαθάς, Σ. Βόσσου και άλλους. Με έντονες τις επιρροές από τη Βαριά καλλιτεχνική της κληρονομιά, ερμηνεύει με μοναδικό τρόπο και παραδοσιακά τραγούδια, συμράνικα, αρμένικα, ποντιακά. Επίσης, συμμετέχει σε συναυλίες σε Ελλάδα και Κύπρο ως guest. Το 1998, κυκλοφορεί την πρώτη πρωσπική της δουλειά, με τίτλο «Σ' αγαπώ κι ας έφυγε» από τη R.I.A music, ενώ έχει και πολλές συμμετοχές στα φωνητικά της δισκογραφικής δουλειάς άλλων γνωστών καλλιτεχνών. Έχει προσκληθεί και τραγουδήσει σε πολλές τηλεοπτικές εκπομπές τόσο της κρατικής τηλεόρασης όσο και σε ιδιωτικά κανάλια, όπως Mega και Ant1, έχοντας παραχωρήσει και συνεντεύξεις.

Ορόσημο στην καριέρα της αποτελεί η συνεργασία της, το 2001, με τους Λ. Νικολακοπούλου, Γ. Σπαθά, Ν. Αντύπα, στο έργο τους «Νεάπολης» με μεγάλες συναυλίες στο Θέατρο Γιν στη Θεσσαλονίκη και στο Θέατρο Λυκαβηττού, με ζωντανή πικογράφους τους. Παράλληλα, απέσπασε άριστες κριτικές στο Φεστιβάλ «Αντίοδες» στην Αυστραλία, όπου πήρε μέρος τον Μάρτιο του 2003, το οποίο διοργανώνεται από τη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού σε συνεργασία με την Ελληνική κοινότητα. Πέρα από τη σταθερή ενασχόλησή της με την παράδοση των μουσικών πουστικών, τραγουδάει με το μουσικό συγκρότημα «Ορφέας», σε ελληνικό ρεπερτόριο, και διοργανώνει εμφανίσεις σε ολόκληρη την πρώην Σοβιετική Ένωση, διατηρώντας ζωντανούς δεσμούς.

Όλα αυτά τα χρόνια πραγματοποιεί ζωντανές εμφανίσεις σε μουσικές σκηνές, συναυλίες, φεστιβάλ, προσπαθώντας πάντοτε να υπορετεί ένα ευρύ μουσικό φάσμα, όπως ethnic jazz-rock, έντεχνο και κλασικό, αλλά και σε διάφορες γλώσσες: Ελληνικά, Αρμένικα, Πορτογαλικά, Γιουγκοσλαβικά, Ρωσικά, Ιταλικά, Τουρκικά, Ρουμανίκα. Η τελευταία συλλογή τραγουδιών της βασίζεται σε μεγάλο μέρος σε δική της μουσική και στίχους, ενώ περιλαμβάνει και επιλογές παλαιών και νέων συνεργατών. Ασφαλώς, δεν παραλείπει να εκφραστεί μέσα από διάφορα μουσικά στιλ και επιρροές, με γνώμονα όμως τη χαρακτηριστική της πολυγλωσσία ερμηνεύει και την απογειωτική μελωδία που συγκλονίζει τους θεατές της με την πρώτη κιόλας κορώνα της. Η ίδια χαίρει όλα αυτά τα χρόνια της υποστήριξης των έμπειρων μουσικών της, όπως των Π. Παλαμάτη, Σ. Tigran, X. Μπουτσελάκη, Α. Φίλη, αλλά και ενός

συγκλονιστική φωνή της ερμηνεύτριας, πειραιώτικη απόδοση της ορχήστρας που την συνόδευε και το συγκινητικό κλίμα της πημέρας πρόσφεραν στους παρευρισκόμενους μια μοναδική εμπειρία που άγγιξε τις καρδιές και προκάλεσε έντονα συναισθήματα.

Με αφορμή λοιπόν την παράσταση αυτή, θεώρησα αναγκαίο να σας παρουσιάσω την Μήδεια ως μια εναλλακτική ζεστή γυναικεία φωνή, η οποία αψηφά τα στερεότυπα, και, ως ώριμη πλέον καλλιτέχνιδα, επιλέγει ένα διαφορετικό είδος μουσικής και ερμηνείας, με μια πολυγλωσσία που την τοποθετεί σε διαφορετικά μονοπάτια από ότι τη γνωστή παραδοσιακή μουσική. Το πο.κ.ε.ατε.π., αποτελώντας διαχρονικά ένα φάρο πολιτισμού σε εγρήγορση, ρίχνει άπλετο φως σε όσα σκιερά μονοπάτια δεν μπόρεσε να φωτίσει ο ήλιος της εμπορικής εκμετάλλευσης, εκφράζοντας εναλλακτικές διαδρομές προσέγγισης της ιστορίας των λαών, όπως αποτυπώθηκε στα τραγούδια τους.

